

- Bojtor Tamás és Selina nem régen New Yorkba költöztek kis fiukkal, Dominiccal. Két hete megszületett a második kisfiuk de három hónappal korábban, mint amikor kellett volna. Hala a Jóistennek, múlt héten meg is keresztelkedett a csecsemő Olivér nevén. Imádkozunk kis Olivérért, (aki látható a csátolt fényképen!)
- Augusztus 13.- án, vasárnap, a mise és ebéd után a Szent István Egyesület gyűlést tart a plébánián.
- Idén augusztus 20.-án – vasárnap – tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákne Turi Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Béres János

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Wendell Weiss	

(Mt13,44-46/52) Egyesek számára a hit egy életre szóló keresésnek a betetőzése, akárcsak az igazgyöngy a mai példabeszédben a kereskedő számára. Viszont mi, katolikus családban születtük, a szántóföldben elrejtett kincsként bukkantunk rá a hitre. Néhányan azt hitetnék el velünk, hogy az üdvözülés pusztá felfedezés. Ők tévesen azt hirdetik, hogy egyszer és mindenkorra üdvözülni az, aki Jézust, mint személyes megváltóját megtalálja illetve elfogadja. A mai evangélium azonban mást tanít. Sem az igazgyöngy, sem a szántóföldbe elrejtett kincs megtalálása után nem tartozik még a felfedezőjéhez. Hanem mindkét nyeresémet el kell tulajdonítania egy teljes lemondás által, mely egyben remek üzlet is! Mindenükről le kell mondaniuk, de az ily módon megszerzett pénzzel aranyat vehetnek majd a salak árán! Hasonlóképpen, miután Jézusban kezd hinni valaki, az Anyaszentegyház hite még mindig nem lesz az övé, míg ezt el nem tulajdonítja. Mindenéről le kell mondania, nem csak a bűn lopott örömről, hanem – ha kell – még minden törvényes örömről is. Ennek cserébe kegyelemre tehet szert a bűnbánat csekély árán. Ez pedig sokkal jobb üzlet, mint a termőföld árán vehető arany. Ez valóban jó hír!

A hálóról szóló példabeszéd következik, amely nagyon hasonlít a múlt héten elhangzott konkolyról szóló példabeszédhez. Az aratásig búzával és konkollyal teli szántóföld a hívőkkel és hitetlenekkel teli világot jelképezi az ítélet napjáig. Azután szétválasztják őket egymástól. A hálóról szóló mai példabeszéd azonban nem egyes, hanem kettős szétválasztás története – az első a hit, a második meg a szeretet alapján történik. Először a hálóban lévő halat – amely az Egyházban lévő megkeresztelt hívőket jelképezi – szétválasztják a hitetlenek világát jelképező tengerben maradtaktól. Azután a második szétválasztás történik a parton, ahol kezdődik a tenger, de nem ez a lényeg, hanem az, hogy ott ér véget a világ. Hiszen ekkor választják szét a hálóban fogott jó és hitvány halat, amint az utolsó ítéleten az angyalok az Anyaszentegyházhoz tartozó igaz és gonosz hívőket szétválasztják. A hitvány halat a tengerbe dobják vissza, ahogyan a gonosz életű hívők a

hitetlenek sorsában osztoznak.

A teljes lemondás, amit belsőleg már mind megtettünk, külsőleg többféleképpen nyilvánulhat meg. Egyesek szerzetesi fogadalmat tesznek. Másoknak pedig helyre kell hozniuk a szívük számára igen fontos, de törvénytelen viszonyt, avagy a zsákutca-viszonyukat az Isten szerelméért meg kell szüntetniük. Némelyeknek a teljes lemondás még a vértanúságot is jelentheti. Akármi lesz – mi is boldogulni fogunk – mégpedig örvendetesen – ha a mai példabeszédekben ábrázoltakhoz hasonlóan, a figyelmünk annyira összpontosul az örökkévaló kincsünkre, hogy észre sem vesszük, mi mindenről mondunk le. Így legyen! Ámen!

English / 2017 Sunday 17A

(Mt13:44-46/52) For some, faith is the crowning glory of their lifelong search, as was the pearl of great price for the merchant in today's gospel. Most of us, born as we were into a Catholic family, stumbled upon our faith like some treasure in a field. Some would have us believe that salvation is nothing more than a discovery. They wrongly proclaim that we are saved once we come to know and accept Jesus "as our personal Lord and Savior." Today's gospel teaches otherwise. Even after being discovered, neither the pearl of great price nor the treasure buried in the field belongs automatically to the discoverer. Both prizes must be appropriated by them through a total renunciation, which is at the same time the bargain of a lifetime. Everything they own must be forfeited; but with the money obtained they will purchase gold for the price of dirt! Likewise, even after someone comes to believe, the Church's faith in Jesus Christ still doesn't become his own until he appropriates it. He must renounce all that he has: not only the stolen pleasures of sin, but – if need be – every legitimate pleasure as well. In exchange, he can obtain grace for the price of mere repentance – an immeasurably better bargain than gold for the price of dirt. This is Good News!

The Parable of the Net, which our Lord tells next, is very similar to last week's Parable of the Weeds. The field where wheat and weeds coexist until harvest represents the world where believers and unbelievers coexist until the Final Judgment. Then it is that believers are separated from unbelievers. In today's Parable of the Net, instead of one separation, there are two – the first based on faith, the second on love. First, the catch in the net – symbolizing baptized believers in the Church – is separated from what remains in the sea, which represents the world of unbelievers. The second separation takes place on the shore where the sea begins and – more to the point – where the world ends; for this is when the good and bad fish in the net are separated, even as good and evil believers in the Church are separated at the Final Judgment. The bad fish are thrown back into the sea, showing that evildoing believers must suffer the same shameful fate as unbelievers.

The total renunciation that each of us has made internally will take on different external forms. Some will vow chastity. Others must legitimize an illicit relationship very dear to their heart or end an impossible one for the love of God. For still others, total renunciation might even mean martyrdom. Come what may, each of us will also prevail – even joyfully so – if, like those in today's parables, we too are so focused on our eternal treasure that we give little thought to all that we are renouncing. So be it! Amen!